

• بهاره جلالوند

برویم زیارت

زیارت، نام یکی از روستاهای شهر بوشهر است؛ روستایی با مردمی مهمان نواز و خونگرم. بیشتر اهالی این روستا در نخلستانهای خرما کار می کنند و زحمت می کشند.

▲ دانیال داس در دست می گیرد و خوشه های خرما را، که به آن ها پَنگ می گویند، می چیند. میوه های کال یا نارَس خرما، پَهک نامیده می شوند.

▲ او با کمک پدرش برگ های درخت خرما را تا آنجا که می تواند هرس می کند. به این برگ ها پیش می گویند. بعضی از روستاییان با پیش نوعی فرش به نام تَک و نوعی کیسه به نام بَل می بافند.

▲ دانیال طلایی در کارهای نخلستان به پدرش کمک می کند. او با بیل کوچکش خاک را جابه جا می کند.

▶ پارسا سعیدی، در کنار درس خواندن، به مادرش هم کمک می کند. مادر او محصولات خانگی مثل لواشک، ترشی، مربا و... درست می کند و می فروشد. پارسا، سیب های شسته شده را خرد می کند و هسته های آن ها را در می آورد تا مادرش با آن ها لواشک هایی خوش مزه درست کند.

مردم روستای زیارت محصولات خانگی آن ها را می خرند. اهالی روستاهای اطراف و شهرهای دیگر هم گاهی این محصولات را سفارش می دهند.

